

ACTA DE LA PERMANENT DEL CONSELL DE LES DONES

Identificació de la sessió

Núm.: 7

Data: 02 de maig de 2018

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.05 h a 20.15 h

Lloc: Palau de la Virreina

Assistents

Presidenta del Consell

Laura Pérez Castaño, regidora de Cicle de Vida, Feminismes i LGTBI

Vicepresidenta segona

Gemma Altell, Xarxa de Dones Directives i Professionals de l'Acció Social

Entitats i associacions

Associació Ca la Dona, Mercè Otero

Associació de Dones Periodistes de Catalunya (ADPC), Marta Corcoy

Associació Dones No Estàndards, Carme Riu Pascual

Comissions Obreres del Barcelonès, Alba Garcia

Creación Positiva, Montse Pineda

E'Waiso Ipola, Remei Sipi

Federació d'Associacions de veïns i Veïns de Barcelona (FAVB), Sylviane Dahan

Federació d'Organitzacions de Gent Gran, Dones i Família (FOCAGG), Maria Rosa

Lunas Masnou

FIDEM, Fundació Internacional de la Dona Emprenedora, Olga Goday

La Bonne, Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaïson, Imma Torres

Mujeres Palante, Bea Cantero

Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT), Eva Gajardo

Representant del Consell de Districte de l'Eixample, Neus Pociello Cayuela

Entitats convidades

Convergents, Gené Godó i Sònia Ruiz

Dones LID, Joaquina Alemany

Representants dels departaments municipals

Tècnica de la Direcció de Serveis de Persones i Territori, districte de l'Eixample, Núria

Hernández Casado

Cap de Gabinet Regidoria, Marta Cruells López

Cap del Departament de Transversalitat de Gènere, Sònia Ruiz

Secretària

Mercè Fernández

Suport al Consell

Núria Poch

Desenvolupament de la sessió

1. Salutació i benvinguda

La presidenta saluda les assistents i diu que si a tothom li sembla bé seguiran l'ordre del dia establert.

Seguidament, dona la benvinguda a les representants de Convergents i de Dones LID.

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior

La presidenta manifesta la seva satisfacció pel retorn de la Mercè Fernández.

La secretària dona les gràcies.

S'aprova l'acta per unanimitat.

3. Lectura d'excuses i delegacions

No n'hi ha.

4. Presentació de noves entitats que volen formar part del CDB

- Convergents

- Dones LID

La secretària comenta que a les carpetes que han lliurat hi ha una breu explicació tant de Convergents com de Dones LID, les quals faran una presentació perquè el Consell de Dones valori si presenta la candidatura al Plenari.

La senyora Sònia Ruiz, en nom de Convergents, explica que ella i la Gené Gordó representen la Comissió d'Igualtat de Convergents, que és un partit creat encara no fa sis mesos que té les polítiques d'igualtat com un dels seus pilars fonamentals.

Relata que el primer grup de treball que es va crear va ser la Comissió d'Igualtat, que és mixta, i en la qual es treballa per poder fer propostes de polítiques públiques.

La senyora Gené Gordó, en nom de Convergents, manifesta que ja han tirat endavant força punts de reflexió a partir del marc normatiu i de l'anàlisi de les darreres mocions del Parlament. En aquest sentit, assenyala que una de les prioritats és el tema educatiu, com ara les noves masculinitats o la coeducació.

Conclou que els interessa molt aprendre de manera transversal, que és important que dins l'organisme hi hagi transversalitat de mirades, però que totes vagin cap a la mateixa direcció.

La Sònia Ruiz afegeix que el Consell de Dones és un fòrum de debat plural i que els agradaria poder-hi fer aportacions i participar-hi.

La senyora Joaquina Alemany Roca, en nom de Dones LID, explica que l'organització va néixer el 2001 a Barcelona i que les seves activitats són tant d'abast català com internacional. Llavors, esmenta alguns moviments dels quals formen part, com ara Lobby Europeu de Dones, Consell Nacional de les Dones de Catalunya, Council of Women, etc.

Així mateix, apunta que fan activitats molt diverses sobretot en l'àmbit internacional, atès que normalment van lligades a altres organitzacions, llevat dels casos de formació, que fan directament a Catalunya. Assenyala que ara volen participar més en organitzacions de Barcelona i de Catalunya i que per això tenen interès a incorporar-se al Consell de les Dones.

Destaca també que al principi van començar amb projectes europeus, però que les coses van canviant i cal adaptar-se als canvis.

La senyora Montse Pineda Lorenzo, en nom de Creación Positiva, pregunta a les representants de Convergents quin és el posicionament de la seva organització pel que fa als drets sexuals i reproductius, com ara l'avortament, o com es vehicula l'educació sexual i afectiva dintre de la perspectiva educativa.

La senyora Sònia Ruiz respon que quant a l'educació, el posicionament de Convergents és que els infants s'han d'educar en la igualtat afectiva i sexual, que significa moltes coses.

Afegeix que en els temes concrets que ha preguntat o en d'altres com l'eutanàsia, es deixa sempre a dret de consciència. Puntualitza que parla de casos límit, no en temes educatius.

La secretària dona les gràcies a les representants de les dues organitzacions i les informa que al proper plenari es presentarà la seva candidatura i que està segura que de cara a l'any següent ja podran ser membres del Consell.

Seguidament, un cop han sortit de la sala, demana si tothom està d'acord a presentar les candidatures de Convergents i de Dones LID al proper Plenari.

La senyora Sylviane Dahan, en nom de la FAVB, manifesta que li grinyola una mica que al Consell de Dones hi hagi dones que pensin que a les escoles es pot segregar per sexe.

La senyora Montse Pineda Lorenzo pregunta si és la Permanent del Consell qui ha d'aprovar si es passen les candidatures al plenari.

La secretària respon que sí.

La presidenta afegeix que discrepar en un tema no és suficient per no fer-ho. Explica que es fa sobre la base d'uns criteris, que els criteris de la Permanent s'han de respectar i s'ha d'elevat al Plenari la seva proposta d'entrada.

La senyora Pineda diu que ho entén, que per aquest motiu pregunta si tenen el dret d'abstenir-se.

La secretària respon que sí.

La senyora Pineda demana quins són els requisits, que els desconeix.

La secretària contesta que el requisit és que si són organitzacions mixtes, han de tenir alguna secretaria o comissió que sigui de dones i que el que diu la normativa és que els seus objectius no poden ser contraris als del Consell. En aquest sentit, afegeix que el fet que treballin des del seu punt de vista pels drets de les dones hauria de ser suficient per poder entrar al Consell de Dones.

La senyora Mercè Otero Vidal, en nom de l'Associació Ca la Dona, planteja fins a quin punt cal garantir que al Consell sempre hi assisteixi una dona, atès que a Convergents també hi participen homes.

D'altra banda, critica que tota l'estona parlin en masculí genèric, que és un problema de detall, sobretot quan es parla d'educació.

Així mateix, indica que els límits de la igualtat són els límits de la igualtat, que és un altre petit detall que li ha grinyolat de la intervenció.

Manifesta que el cas de la Joaquina Alemany és diferent, perquè la coneixen de fa molts anys. Comenta, però, que ha canviat substancialment i que d'entrada no l'ha reconeguda, per aquest motiu, demana si es troba bé.

La secretària respon que no ho sap.

La senyora Pineda pregunta si cal votar.

La presidenta aclareix que la decisió es pren entre totes, que la normativa no especifica que s'hagi de votar, però que es pot fer.

S'adreça a la senyora Pineda per dir-li que si cal es pot apuntar l'abstenció a l'acta.

La senyora Neus Pociello Cayuela, en nom de la Fundació Aroa, indica que li sembla interessant l'aportació que la persona que assisteixi al Consell hagi de ser sempre una dona.

La senyora M. Rosa Lunas, en nom de la Federació d'Organitzacions de Gent Gran, Dones i Família, explica que la seva entitat és mixta, que van poder entrar al Consell perquè hi havia dones i amb la decisió que les dones portessin realment la iniciativa.

La senyora Pineda està d'acord que el Consell de Dones ha de ser plural, i subratlla que la pregunta que ha fet a Convergents és perquè a ella particularment li interessa el posicionament que tenen sobre el tema, de la mateixa manera que hagués pogut preguntar altres coses, però que creu que no corresponia.

Matisa que ella no vota mai en contra, però que s'absté en segons quins casos.

Així mateix, creu que hi ha d'haver un debat sobre els mecanismes o els requisits per entrar al Consell, perquè no es converteixi en una cosa per a la qual no estava pensat.

D'altra banda, manifesta que està d'acord amb la Mercè pel que fa a garantir que en el Consell només participin dones, com es fa en el Consell Nacional de les Dones de Catalunya. Apunta que per aquest motiu preguntava què diu el reglament. Afegeix que potser es podria donar una mica més de contingut a la norma de participació, que no

vol dir polir ideològicament què és la igualtat. També planteja que en temes complexos sí que hi ha vots de qualitat.

La secretària subratlla que és la presidenta qui té l'última paraula.

La vicepresidenta considera que el Consell ha de ser plural, perquè això li dona un valor diferent i, a més, és una oportunitat estratègica per fer sentir algunes veus que d'altra manera no arriben a segons qui.

D'altra banda, quant a la reglamentació, diu que cal tenir en compte que en el Plenari hi ha un home, un tècnic municipal, i que moltes de les dones que formen part del Consell representen entitats mixtes.

Respecte al llenguatge, assenyala que sobre alguns temes s'ha de veure quines són les posicions majoritàries i ser més explícites. No obstant això, subratlla que ella no vetaria l'entrada a ningú si no és que va obertament en contra dels drets de les dones.

La senyora Pineda apunta que comparteix el que ha dit la vicepresidenta. Tanmateix, creu que el reglament ha de marcar algunes fórmules, com, per exemple, que les entitats mixtes tinguin un grup específic de dones per poder accedir al Consell. Comenta que al Consell Estatal ho van fer malament i van decidir que només hi podien participar entitats de dones. Afegeix que és un tema que cal treballar.

5. Temes a tractar a proposta de les entitats:

- Valoració del 8 de Març, Dia Internacional de les Dones / Posicionament front la sentència a «la Manada» (Secretaria de Dones, Diversitats i Polítiques LGTBI de la CONC)

La vicepresidenta manifesta que com que un dels temes a tractar a proposta de les entitats coincideix amb un que ella volia plantejar, farà l'explicació i després que tothom faci les reflexions que cregui convenientes.

Comenta que els temes proposats són la valoració del dia 8 de març d'aquest any i el posicionament davant de la sentència de la Manada i que han estat proposats per la Secretaria de Dones, Diversitats i Polítiques LGTBI de la CONC.

Respecte a la sentència de la Manada, informa que a les carpetes hi ha la declaració del Ple municipal de l'Ajuntament i la del Consell Nacional de les Dones de Catalunya.

En aquest sentit, proposa que a partir de les dues declaracions esmentades, el Consell Municipal de les Dones faci una declaració específica amb punts que vagin més enllà i sobretot se centri a fer propostes concretes, en la línia, per exemple, de la formació obligatòria del sistema judicial, si els casos de violència sexual s'han de jutjar en els jutjats de violència masclista o violència de gènere, etc.

Planteja que primer cal decidir si hi ha acord per fer una declaració, i en cas afirmatiu, que una petita comissió s'encarregui de fer-la o que es recullin idees en el Consell i que algú la redacti. Afegeix que si no hi ha ningú disponible, es podria donar un marge de dos dies perquè la gent aportés idees i després, ella mateixa i la Mercè es podrien encarregar d'elaborar-la.

La senyora Sylvian Dahan, en nom de la FAVB, comenta que els preocupa la banalització i les causes de la violència sexual i que, per això, proposen fer un posicionament sobre el mercat que hi ha al voltant del cos de les dones, com ara la pornografia. Opina que la pornografia normalitza la violació i fa que molts homes, com els de la Manada, pensin que això és normal, que no és punible, i reproduïxin en viu el que hi ha en les pel·lícules pornogràfiques.

Per tant, proposa que el Consell faci una campanya en contra de la pornografia. Afegeix que la llibertat sexual, el plaer, el desenvolupament del que és el plaer és una cosa i l'objectivització del cos de la dona n'és una altra, i molt preocupant, i que respecte això hi ha passivitat. Per aquest motiu, pensa que el Consell ha de tenir un posicionament respecte a la mercantilització i l'objectivització del cos de la dona.

La vicepresidenta demana que no es porti el debat cap a la prostitució, perquè és un debat que acaba dividint el Consell. Creu que la declaració s'hauria de centrar en els punts en comú en què totes puguin estar d'acord.

La senyora Dahan aclareix que no parla de prostitució, sinó de pornografia.

La senyora Marta Corcoy, en nom de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya, opina que és un tema molt més complex que la pornografia i la prostitució, que més aviat és una qüestió d'educació i de societat patriarcal.

D'altra banda, creu que el tema de la Manada no s'ha de centrar només en la sentència, sinó que cal centrar-lo en l'educació. Subratlla que situacions com aquesta passen cada dia, però que els mitjans de comunicació només parlen dels casos mediàtics.

La senyora Montse Pineda Lorenzo, en nom de Creación Positiva, manifesta que és un tema relacionat amb els processos de socialització i que els processos de socialització que tenen a veure amb el sistema patriarcal són molt complexos.

Així mateix, opina que més enllà de la reforma del Codi penal, que és important, cal tenir una llei integral que abordi les violències sexuals, atès que ampliaria la perspectiva respecte a la prevenció, la detecció, l'atenció i els processos de recuperació.

Quant a l'obligatorietat de la formació, diu que cal seguir treballant en els temes que tenen a veure amb el gènere i la perspectiva judicialitzada. A més, assenyala que com a Consell de les Dones és important una perspectiva més transversal sobre els espais públics i els espais privats. En aquest sentit, assegura que el que ha passat amb la Manada exemplifica el que pateixen les dones quotidianament als jutjats.

Apunta també que cal parlar d'un model integral, de quina atenció o espais de recuperació s'ofereixen a les dones que han patit una agressió, de quin paper han de tenir les entitats i les administracions respecte a la recuperació i la reparació. Lamenta que no es parli gaire d'aquesta qüestió.

La senyora Mercè Otero Vidal, en nom de l'Associació Ca la Dona, diu que és veritat que hi ha una manca total de formació afectivosexual, perquè no és als currículums i perquè la part corresponent de la Llei de drets sexuals i reproductius no es va desenvolupar. En aquest sentit, argumenta que fa por introduir aquest tipus de formació a les escoles, perquè a l'Estat espanyol encara hi ha un poder fàctic en

l'educació que és l'església. Afegeix que en algun moment s'haurà de fer, però que de moment es va deixant.

Afirma que parlar de coeducació com parlaven, per exemple, les representants de Convergents no vol dir posar tres senyores en el currículum de literatura o d'història, etc.; vol dir una altra cosa.

Així mateix, manté que l'educació és un modelatge i que si les persones adultes no canvien, és molt difícil que la generació següent canviï, perquè els infants veuen el que veuen. Reitera que la pornografia existeix i està a l'abast de les criatures, agradi o no agradi. I, per tant, manté que si no tenen una formació afectivosocial a l'escola i no tenen espais per discutir sobre aquests temes, agafen informació d'on poden, que és així i no cal escandalitzar-se.

Seguidament, diu que es parla molt de les lleis, de canviar el Codi penal, però recorda que la llei no és l'única garantia de llibertat de les dones; i per tant, comprèn que en casos com el que ha succeït hi hagi la necessitat de sortir al carrer i dir-ho, fer declaracions. Tanmateix, afirma que de moltes qüestions no se'n sap prou, cal concretar, per exemple, com es castiga, el concepte de reparació, etc. Per això, diu que cal treballar tots aquests temes, dedicar-hi recursos, i hi ha d'haver voluntat política.

La senyora Corcoy subratlla que estan debatent sobre la declaració institucional de la Manada i que, per tant, millor no desviar-se cap a altres temes.

En aquest sentit, proposa afegir a la declaració institucional, que la troba massa centrada en la sentència, que cal exigir o demanar que sigui obligatori que el personal judicial tingui formació amb perspectiva de gènere.

La senyora Pineda comenta que és transcendental que els metges forenses també en tinguin.

La senyora Corcoy hi està d'acord i reitera que aquest és un tema molt important, perquè, si no, sempre es produiran les mateixes situacions.

La senyora Olga Guday Pedrosa, en nom de la FIDEM, manifesta que el feminisme és dialogant, busca un món igualitari, però que el patriarcat es mou amb molta virulència i violència. En aquest sentit, comenta que fa dies que dona voltes en com introduir el tema de si el patriarcat està organitzat o no ho està, però que no ha trobat la manera. Afirma que ella pensa que sí que està organitzat. En tot cas, diu que ja ho debatran en un altre moment.

La vicepresidenta apunta que el tema del desplegament de la llei que ha comentat la Mercè Otero és important.

Seguidament, indica que vol fer una reflexió personal, i és que li preocupa que la ciutadania agafi algunes situacions com a model i que s'estigui estenent la percepció que les violències sexuals són això, aquest model.

Així mateix, manifesta que el que ha succeït amb la Manada és molt greu, no obstant això, no s'ha d'oblidar que situacions de violència sexual quotidianes n'hi ha moltíssimes i que cal reflectir que les violències sexuals van molt més enllà d'aquesta sentència, que n'hi ha moltes.

Creu que és una ocasió per explicar que aquest fet és només la punta de l'iceberg, que cada dia passen moltes altres coses. Admet que en això els mitjans tenen molt a dir-hi, però que el Consell també pot fer molt en termes de divulgació i de didàctica perquè la gent entengui que les violències sexuals engloben més coses.

La senyora Maria Rosa Lunas, en nom de la Federació d'Organitzacions de Gent Gran, Dones i Família, comenta que fa poc van fer una jornada sobre pornografia, i que farà arribar al Consell la informació que va sortir a una contra de *La Vanguardia*, perquè hi ha dades impactants i fa que es comprenguin moltes coses. Afegeix que les tecnologies estan molt a l'abast i són un mostrari; per tant, reitera que l'educació és vital, tant en l'àmbit familiar com en l'escolar.

La senyora Carme Riu, en nom de l'Associació de Dones no Estàndards, pel que fa a la formació, manifesta que no s'hauria d'adreçar només als funcionaris de l'Administració de justícia, que n'han feta, sinó també als jutges, que mai han estat formats sobre aquesta qüestió. Així mateix, subratlla que l'educació és molt important per mirar de resoldre aquest tema i que, per tant, cal treballar per trobar la manera, atès que és molt complicat.

També apunta que cal aprofitar tot el que ha passat amb la Manada per intentar canviar el discurs i que la gent reflexioni sobre què és masclisme, androcentrisme i totes aquestes coses.

La senyora Eva Gajardo, en nom de la UGT, subratlla que està d'acord en tot el s'ha dit fins al moment.

Així mateix, comenta que li preocupa molt el paper dels mitjans de comunicació, com tracten el tema. En aquest sentit, diu que han de ser respectuosos i no ho estan sent, atès que no s'ha protegit la intimitat de la noia en el cas de la Manada, que no és necessari que tot el país sàpiga com han violat una noia i de quines maneres. Per tant, opina que en la declaració hauria de constar-hi això, que això no és llibertat d'expressió.

Així mateix, també caldria reflectir-hi d'alguna manera com es tracta la victimització.

La senyora Alba Garcia, en nom de les Comissions Obreres de Catalunya, en primer lloc, demana disculpes per haver arribat tard. Tot seguit, apunta que és molt important el discurs de la seguretat de les dones, és a dir, fins a quin punt se senten insegures les dones, que està d'acord que la violència masclista no és només això, però sí que va directament a la línia de flotació de la sensació de seguretat de les dones.

En aquest sentit, opina que a totes les ciutats, petites o grans, les accions en polítiques de seguretat haurien de ser una prioritat, perquè el missatge no ha de ser que les dones hagin de vigilar com vesteixen o a quina hora circulen per la ciutat, sinó mirar que hi hagi transports públics amb seguretat a totes hores i si les dones es poden sentir segures.

Afirma que el mateix sistema judicial i les institucions han de trobar la manera de fer neteja del seu masclisme i que potser una de les manera és interpel·lant-los, és a dir, preguntant quantes hores de formació sobre gènere han fet i quin tipus, amb la qual cosa es tindria com a mínim una anàlisi quantitativa i es podrien detectar els buits que hi ha.

La senyora Otero assegura que l'actuació dels mitjans de comunicació no ha canviat amb el temps, que en aquest cas han actuat exactament igual que en el cas de les nenes d'Alcàsser.

Comenta que a la seva entitat ha tornat a sortir la qüestió dels cursos d'autodefensa com a recurs per apoderar les dones i donar-los seguretat. En aquest sentit, afegeix que potser un altre punt seria que l'Ajuntament fes als centres cívics cursos d'aquest tipus, com ja s'havia fet fa molts anys.

D'altra banda, assenyala que es parla de violència i de violació com dues coses diferents, que cal trobar la manera que aquests dos termes vagin lligats.

La senyora Pineda indica que ja hi ha un informe del Consell Nacional de les Dones de Catalunya en aquest sentit, i que en poden fer arribar les dades al Consell Municipal.

D'altra banda, planteja que el problema és més global i que, per tant, les respostes haurien de ser més globals, atès que pel que fa la formació obligatòria, malgrat que ella hi està a favor, l'estructura judicial actual no ho permet. Llavors, insisteix en les qüestions de l'atenció i la recuperació i en el tema de la reparació.

En darrer lloc, comenta que el Grup de Violència Masclista del Consell fa temps que treballa aquestes qüestions i que es pot recuperar el treball que han estat fent.

La vicepresidenta demana si algú s'ofereix a elaborar la declaració.

La senyora Corcoy diu que ella la pot fer si no cal que sigui de manera presencial.

La vicepresidenta anuncia que deixa dos dies perquè tothom es pugui llegir amb calma les declaracions i que si algú vol aportar alguna altra idea que l'envii a la Mercè.

La secretària opina que qui coordina el grup de violències hauria de supervisar una mica la proposta de declaració, i llavors ja la podrien donar per tancada.

6. Balanç i perspectives de futur, per part de les respectives coordinadores, dels grups de treball existents. Presenta Gemma Altell, vicepresidenta del CDB

La vicepresidenta explica que després de quatre mesos sense grups de treball per l'absència de la Mercè, van decidir que era el moment de fer una reunió de coordinació de tots els grups, i atès que el resultat va ser positiu, s'ha decidit repetir aquestes reunions periòdicament. Informa que la propera reunió serà a finals de juny.

En aquest sentit, comenta que estaria bé poder tenir espais més informals de reunió, amb presència municipal o sense, o fins i tot trobar fórmules més obertes perquè s'hi poguessin incorporar puntualment persones no registrades al Consell de les Dones per parlar de temes concrets.

La secretària aclareix que als grups de treball ja hi pot assistir qualsevol persona, no cal que sigui membre del Consell.

La vicepresidenta confirma que sí, però que no s'està portant a terme, que caldria reactivar-ho. I afegeix que també caldria establir mecanismes de comunicació més directa entre els grups.

La senyora Neus Pociello Cayuela, en nom de la Fundació Aroa, exposa que el Grup de Treball de Violències va decidir centrar el seu treball en les violències sexuals, amb uns objectius concrets que es van treballar a les diferents sessions. Informa que, després d'un any, es va voler revisar el que s'havia fet i es va veure que hi havia mancances, i que, per tant, es va començar un procés de debat i de reflexió respecte a la metodologia del grup, la seva funció, quina incidència té el treball d'aquest grup, quin impacte tenen les seves aportacions, etc.

Seguidament, puntualitza que els grups de treball són propis de les entitats, que evidentment hi pot participar tothom, però que cal veure'ls com espais formals.

Proposa que el grup de treball sigui un espai de comunicació amb la institució, de rendició de comptes, de retorn, a més d'un espai propi de les entitats per compartir temes. Comenta que des de les entitats es comparteix de manera diferent quan hi ha presència institucional o quan no n'hi ha.

En aquest sentit, afegeix que es pot treballar d'una altra manera, quant a demandes i acords, i avançar per poder fer un seguiment de les mesures desplegades, que és un dels objectius que s'havia marcat el grup.

Manifesta que un tema que s'han adonat que passa i que els preocupa molt és que a vegades per dificultats de tempos o de funcionament les aportacions no queden prou recollides al treball final.

Explica que per aquest motiu feien el plantejament aquest altern dels grups de treball, és a dir, que sigui un espai on les entitats puguin posar sobre la taula temes sense barreres i les seves inquietuds i, després, compartir aquest espai amb la institució corresponent per poder treballar conjuntament, exposar les preocupacions i que la institució pugui fer un retorn de com enfoca els temes i com hi treballa.

Assenyala que el grup de treball vol implantar aquesta manera de treballar, perquè pensen que és una pràctica positiva, i fins i tot fer sessions mixtes, és a dir, una part només amb entitats i una altra amb institucions.

D'altra banda, explica que es va avaluar el funcionament del Circuit «Barcelona contra la violència masclista» i va sorgir el tema de la participació de les entitats. Per això, es va proposar que alguna representant del Grup de Violències Masclistes del Consell de Dones de Barcelona participés en el grup motor per mirar com es podia encarar la participació al circuit. En aquest sentit, apunta que es va decidir que la Montse i ella, que són les coordinadores, hi anessin en representació del grup.

La senyora Montse Pineda Lorenzo, en nom de Creación Positiva, explica que des del grup de treball van decidir de quina manera es gestionaria el retorn i també que la seva participació al circuit estigués vinculada al treball del Grup de Treball sobre Violències Masclistes, per tant, que fossin iniciatives tractades al grup i no d'una persona en concret. Afirmar que en part d'aquí ve el canvi de metodologia que s'ha proposat.

Manifesta que, tot i que per motius d'agenda encara no han pogut participar gaire al subgrup específic de formació del grup motor, van plantejar la formació com un tema transcendental, i especialment que la formació que es donés a la gent que participa al circuit no havia de ser exclusivament virtual.

Pel que fa a la participació en els circuits territorials, apunta que el fet de participar en el grup motor ha servit per posar en valor el treball que fan les entitats i per trencar estereotips respecte a la seva feina fiscalitzadora, així com també per esvair les reticències que algunes de les professionals dels circuits tenen respecte a la presència de les entitats en els circuits territorials.

Seguidament, assenyala que van proposar el tema dels colíders del circuit i que van demanar que no hi hagués presència de l'Ajuntament perquè creien que era un tema que havien de decidir les entitats internament. Fa saber que és una proposta que es va debatre en el grup de treball i que la porten al Consell, perquè anirà al plenari del circuit per aprovar-la.

Després, subratlla que tenien interès a participar en el Circuit per trencar la idea que al Circuit es treballava només la violència en l'àmbit de la parella, sinó que es parlava i es treballava en totes les manifestacions, i creia que el grup podia aportar aquesta perspectiva de treball, més enllà del seguiment de casos, amb la integració més comunitària que podien aportar a les entitats dels diferents districtes.

Per això, es va demanar als districtes amb quines entitats treballaven, independentment del tema del Consell de les Dones, cosa que va mostrar que en alguns districtes això estava molt limitat. Apunta que un tema que preocupa al circuit és que en alguns casos la gent no veu les entitats com a professionals i fa que hi hagi la por que es trenqui la confidencialitat. Per això, explica que van fer el criteri que les entitats que participin als circuits territorials de districte participin al Grup de Treball de Violència Masclista per aconseguir així saber quins temes preocupen en general en l'àmbit de ciutat. Comenta que això suposarà que hi hagi dues entitats escollides per a cada districte, amb candidatures de les entitats per poder-les debatre. A més, hi haurà rotació cada dos anys i cada entitat haurà de tenir una persona referent i una substituïda, que diu que era un tema que preocupava les persones que coordinen els circuits, que cada vegada hi anés una persona diferent.

En darrer lloc, diu que les entitats també han d'assumir el retorn al grup de treball, per evitar així algunes situacions d'entitats que puguin utilitzar els consells o els circuits per a coses que no pertocuen.

La senyora Pociello explica que el Grup de Treball de Territorialitat té presència social de les entitats tècnica i política i que això, malgrat té un potencial enorme, fa que a vegades sigui una mica difícil de gestionar.

Exposa que el CIRD va participar a la darrera sessió, i que es va partir de l'estudi de participació de l'Alba Alonso. Afegeix que des dels districtes es van aportar algunes experiències de participació positives, però dintre d'un àmbit no institucional, més dels barris. Així mateix, reitera que el Grup de Territorialitat té un repte complicat quant a presència.

Finalment, indica que l'objectiu del grup és millorar la comunicació des del Consell de Ciutat als consells territorials, i viceversa, i implicar totes les parts en el desplegament dels temes treballats. Subratlla que el grup ara es vol focalitzar en la comunicació.

La senyora Corcoy manifesta que el Grup de Treball de Transversalitat fa uns quants mesos que no es reuneix, que va començar amb molta força amb tot el tema d'implantar la perspectiva de gènere a la normativa municipal, i sobretot en el

Reglament de participació, però que després, malgrat hi ha molta feina, ha quedat encallat.

D'altra banda, proposa fer trobades transversals entre els grups, que en van fer una i va ser interessant, i a més, que es reuneixi una altra vegada el Grup de Transversalitat.

Pensa que cal incidir en el tema de la transversalitat en la comunicació i intentar que totes les informacions que surten de l'Ajuntament tinguin perspectiva de gènere. Tanmateix, reconeix que és una qüestió complicada.

La senyora Sonia Ruiz, en nom del Departament de Transversalitat, diu que es va fer una sessió de comunicació amb la directora de Comunicació, i també d'urbanisme.

La senyora Corcoy afegeix que a part d'algunes sessions de comunicació i d'urbanisme també es va tractar el treball d'investigació de l'Alba. No obstant, això, pensa que cal centrar-se en algun objectiu concret, fer una trobada amb el personal de comunicació de l'Ajuntament i intentar trobar línies de treball.

7. Informació, per part de Neus Pociello i Montse Pineda, coordinadores del Grup de Treball sobre Violències Masclistes, sobre les participació de les entitats catalanes a la CSW 62

La senyora Neus Pociello Cayuela, en nom de la Fundació Aroa, assenyala que serà breu, però que si algú necessita més informació, tant ella com la Montse estan a la seva disposició.

Relata que com cada any una delegació del Consell Nacional de les Dones de Catalunya va participar a la sessió sobre l'estat de les dones a les Nacions Unides i que van exposar el treball concret dels grups del Consell Nacional, tant en l'àmbit comunitari com de l'Agenda 2030.

Així mateix, subratlla que aquestes trobades són un bon moment per fer contactes amb entitats internacionals i per conèixer altres experiències, i que, en aquest sentit, es van reunir amb una associació de professionals de Catalunya, amb l'ONU Dones i amb companyes de Creación Positiva i de l'Observatori per mirar d'enfortir la xarxa del treball que s'està fent de l'Agenda 2030 Feminista. A més, comenta que també van participar en un acte de la Càtedra UNESCO sobre la CEDAW.

8. Presentació, a càrrec de Sonia Ruiz, cap del departament de Transversalitat de Gènere, dels temes següents:

- **Comissió Participativa de Pressupostos amb Perspectiva de Gènere**
- **Elaboració d'una norma de gènere municipal**

La senyora Sònia Ruiz, en nom del Departament de Transversalitat, en primer lloc, especifica que han pensat que la proposta que volen fer era més adient presentar-la a la Permanent que no al Grup de Transversalitat de Gènere, en part per no col·lapsar-lo, però també perquè volen conèixer el parer del Consell.

Explica que des d'inici de mandat estan fent informes d'impacte de gènere de la normativa i que juntament amb el Grup de Transversalitat de Gènere van presentar la metodologia que estan fent servir per fer aquestes anàlisis.

D'altra banda, comenta que ja van pel segon informe d'impacte de gènere dels pressupostos i que també s'està fent respecte als preus públics i la política fiscal de l'Ajuntament de Barcelona.

En aquest sentit, des de l'Ajuntament es vol fer aquests processos més participatius i que per això es vol generar un espai de debat amb persones expertes, però també obert, que pugui ser un espai d'aprenentatge per a tothom qui hi vulgui participar, també d'intercanvi i de formació en els temes de l'impacte de gènere, de la perspectiva de gènere, del pressupost, etc.

Proposa que sigui un espai de debat amb una periodicitat de dos cops l'any, el setembre, que seria just abans de començar l'informe, i el febrer, que ja estaria acabat, per poder-lo avaluar. Afegeix que la finalitat seria revisar els objectius fixats a l'hora de fer els informes d'impacte de gènere, i també verificar, reelaborar i treballar amb el Consell la metodologia que s'ha fet servir.

Indica que es treballaria des de Transversalitat de Gènere, però colze a colze amb la Direcció de Pressupostos i Fiscalitat de l'Ajuntament de Barcelona. Així mateix, reitera que han pensat que hi participi tot el Consell de les Dones de Barcelona i no només el Grup de Transversalitat de Gènere, a més de les entitats feministes de la ciutat que no en formin part, però que estiguin interessades a participar-hi.

Així mateix, comenta que volen fer una crida a la participació de dones expertes, les acadèmiques que treballen en l'àmbit de l'economia a la Universitat de Barcelona, expertes d'empreses de qualsevol àmbit, etc. I si es creu convenient, esmenta que també es podria obrir la participació a les persones que formen el Grup Motor de Pressupostos amb Perspectiva de Gènere i Fiscalitat de l'Ajuntament de Barcelona.

La senyora Marta Cruells López, cap de Gabinet de la Regidoria de Feminismes i LGTBI, puntualitza que malgrat que aquesta convocatòria que han explicat és oberta, la configuració final de la comissió no hauria de tenir un nombre molt elevat de membres, perquè ha de ser un espai factible de treball.

9. Informació per part de la presidència

La presidenta comenta que ja s'ha enviat l'informe de com avancen les diferents polítiques que el Consell es va marcar des del Pla per la Justícia de Gènere.

Assenyala que també es va presentar a la comissió de Drets Socials l'informe d'avaluació a dos anys del Pla per la justícia de gènere, que és un informe amb més indicadors, més exhaustiu i de lectura fàcil.

Exposa que l'informe que s'ha lliurat, que és específicament per al Consell de Dones, relata com s'avança en alguns temes, també des del Departament de Transversalitat, amb un tema molt important que és el de les clàusules de gènere. Indica que l'informe explica com es va avançant en la revisió de plecs de contractació i també la formació que es fa dins l'Ajuntament, la qual cosa dona resultats de cara a comprometre les

empreses a fer determinats canvis o a considerar alguns aspectes que fins ara no es tenien en compte.

D'altra banda, recorda algunes jornades que es faran, com ara «La interseccionalitat en polítiques públiques LGTBI», que s'emmarca dins d'un projecte que té Barcelona amb Buenos Aires, Medellín, Mèxic, Berlín i Montevideo; també esmenta la jornada «Democratitzant la cura a Barcelona», jornades que es farà a la sala Emprèn, de Barcelona Activa, per donar a conèixer que s'està fent sobre aquest tema. Així mateix, informa que el 22 de maig presentarà la Gioconda Belli, que és una referent feminista de Nicaragua, al casal de barri Pou de la Figuera.

Pel que fa a la convocatòria de subvencions, explica que aquest any s'hi destinen 370.000 euros i que inclou programes sobre desigualtats laborals, violència vers les dones i participació de les dones i dels moviments feministes, amb algunes modificacions respecte a anys anteriors.

En aquest sentit, comenta que, en benefici de la transparència, es vol anar ampliant la convocatòria ordinària en detriment d'alguns convenis que es feien de manera extraordinària. Afegeix que aquest any s'han presentat 157 projectes i se n'han subvencionat 85, i que tota la informació és pública.

D'altra banda, esmenta que l'informe té l'apartat Transversalitat de Gènere, Estratègia de Feminització de la Pobresa, i dades concretes sobre clàusules i fa èmfasi específica de com s'avança en el Pla de Barris, el qual canvia la metodologia i la manera de treballar de l'Ajuntament. Afirmar que ara que ha començat a fer l'avaluació a Sants, està molt contenta de com es veu reflectit aquest canvi en el Pla de Barris pel que fa a la perspectiva de gènere. També diu que és important tenir referents als districtes.

10. Torn de paraules

La senyora Mercè Otero Vidal, en nom de l'Associació Ca la Dona, demana si s'ha fet la valoració del 8 de març.

Respecte a l'autodefensa, diu que a Nou Barris hi ha algun curset i que a Badalona s'està plantejant fer també un grup d'autodefensa de dones.

La senyora Montse Pineda Lorenzo, en nom de Creación Positiva, demana que el tema de l'acció de govern s'envii a tots els grups de treball i no només a la Permanent.

La secretària aclareix que s'envia a la Permanent perquè és on la regidora ho explica i després s'actualitza al plenari.

La senyora Pineda comenta que el seu grup de treball és bastant actiu i que seria interessant que totes les persones amb qui treballen, que són moltes, puguin tenir aquesta informació actualitzada i que no hagin d'esperar al plenari.

En aquest sentit, comenta que en el Grup de Violències hi ha una mica de malestar respecte a alguns processos metodològics, de com els arriba la informació. Per aquest motiu, demana si es pot fer arribar la informació del retorn almenys al seu grup. Tot seguit, apunta que les seves aportacions en temes de sexisme no han obtingut

resposta, tampoc el protocol de violència, etc. Creu que hi ha un desajust informatiu, per la qual cosa a vegades se senten descontentes.

En darrer lloc, reitera que es cuidi el treball del grup, que treballen molt, perquè a vegades no tenen retorn del que ha passat amb les propostes o ho veuen en una nota de premsa o en una acció de govern.

La secretària diu a la senyora Pineda que a la reunió que tindran l'endemà poden parlar de totes aquestes qüestions.

La senyora Pineda fa saber que a la darrera trobada del grup va sortir la proposta de demanar una reunió oficial amb la regidora per parlar d'aquests temes.

La presidenta diu que es demani i es buscarà data per fer la trobada.

La secretària afegeix que a la reunió de l'endemà ho parlaran.

La senyora Neus Pociello Cayuela, en nom de la Fundació Aroa, subratlla que la reunió amb la regidora que sol·licita la Montse és una demanda de les entitats per poder exposar el seu malestar.

La senyora Marta Cruells López, cap de Gabinet de la Regidoria de Feminismes i LGTBI, exposa que la qüestió al voltant de com va arribar al Grup de Violències la informació de l'Estratègia per a la prevenció de sexisme ja es va parlar bastant. No obstant això, afirma que si es considera que no hi ha hagut un retorn adequat, es pot tornar a parlar.

Quant al protocol amb l'oci nocturn, diu que són processos molt diferents, perquè s'estava treballant amb l'empresariat i el tancament també es va fer amb ells, però que si les entitats hi veuen algun desajust, es pot parlar i intentar millorar els processos finals de retorn.

La senyora Carme Riu exposa que la seva entitat i altres tenen interès a fer un estudi des de la perspectiva històrica de les violències cap a les dones. Per això, diu que potser podrien quedar un dia per explicar la idea de manera més extensa.

Manifesta que amb aquest estudi es vol donar a conèixer els molts casos de dones amb discapacitats que en èpoques franquistes van ser gairebé aniquilades o que van ser utilitzades als quiròfans per a experimentació mèdica, atès que és un tema que no se n'ha parlat mai. Per tant, pensa que com a Ajuntament de Barcelona és interessant que ho tinguin en compte, perquè hi ha bastants dones a Barcelona que han patit aquesta situació.

Relata que ja fa molts anys es va començar la recerca sobre aquest tema, i que ella és una de les víctimes, que porta tota una sèrie d'eines dins el seu cos que no li correspon portar-les. Afirma que hi ha molta gent que ha patit aquestes situacions i que si no es parla ara, ja no es farà. En aquest sentit, apunta que fa por destapar aquests temes, perquè molts dels causants d'aquests patiments encara són vius. Tanmateix, han decidit fer-ho.

La senyora Maria Rosa Lunas, en nom de la Federació d'Organitzacions de Gent Gran, Dones i Família, manifesta que Barcelona té una eina des de fa molts anys, des

que es va promoure la Carta europea de salvaguarda dels drets humans, i que ha estat signada per més de cinc-centes ciutats europees.

Afegeix que com que en aquests moments s'han vulnerat tots els drets fonamentals, com ara els de salut, d'igualtat de gènere, d'habitatge, etc., es va fer una declaració exigint que es presentés davant dels tribunals europeus aquesta constant vulneració de tots els drets. En aquest sentit, subratlla que respecte a les queixes de la diputada Glòria Bertín, del PP, li va contestar que no es tracta només dels drets de la ciutadania catalana i barcelonina, sinó dels drets de totes les ciutats que estan treballant perquè no es vulnerin els drets fonamentals derivats de la Declaració Universal de Drets.

Així mateix, explica que l'alcaldeessa la va adreçar a Jaume Asens per parlar si es podia fer un recurs davant del Tribunal de Drets Humans Europeu.

Conclou que la ciutadania participa molt, fa moltes coses, però que en general no se la té en compte per a res, i que això passa arreu, no només aquí.

La senyora Sylviane Dahan demana si són suficients les dues hores d'atenció setmanals que ofereix el PIAD de l'Eixample.

Quant al tema de memòria de les dones, informa que s'està fent recerca perquè al final del procés participatiu de la Model hi hagi alguna cosa que recordi que, malgrat ser una presó d'homes, també hi va haver dones en un moment determinat. Pensa que el Consell de les Dones ha de donar suport a aquesta qüestió.

Recorda que Barcelona tenia tres presons on hi havia dones, la de Trinitat Vella, la de Ciutat Vella i la de les Corts.

Finalment, subratlla que no vol parlar de prostitució, però que vol donar les gràcies a l'Ajuntament i a l'alcaldeessa per haver tancat dos bordells perquè hi havia un conflicte entre proxenetes, i cal pensar en les dones que hi treballaven.

La presidenta comenta que avui han presentat l'informe de la Unitat de Tràfic d'Éssers Humans i que enviaran al Consell almenys un resum dels resultats.

La senyora Núria Hernández, tècnica de l'Eixample, puntualitza que els PIAD tenen moltes hores d'atenció a la setmana, però que són amb cita prèvia, la qual es demana telefònicament i que, no obstant això, hi ha dues hores a la setmana en què es pot demanar la cita presencialment.

La senyora Dahan pregunta si són suficients aquestes hores en funció de la demanda, si no hi ha cues.

La senyora Hernández respon que de moment sí que són suficients, que no hi ha cues, i que si hi ha una urgència, es pot anar al Centre Municipal d'Urgències i s'atén a la persona al moment.

La presidenta argumenta que la idea era millorar la qualitat de l'atenció, que l'usuària no hagués d'esperar i la professional li pogués destinar el temps necessari.

La senyora Dahan pregunta què passa amb les urgències.

La presidenta contesta que el punt d'informació i atenció en principi no és un servei d'urgències i que Barcelona disposa de serveis i telèfons als quals la gent es pot dirigir a qualsevol hora.

La senyora Dahan diu que és un tema important, perquè moltes dones amb problemes s'adrecen a l'associació de veïns i veïnes, que encara no hi ha el costum d'anar al PIAD perquè es fa per telèfon i està tancat. Demana què s'entén per urgència, perquè el criteri pot diferir segons la perspectiva de cada dona.

La presidenta diu que per això cada servei es defineix intentant dividir el nivell d'urgència.

En darrer lloc, comenta que recullen les propostes.

En no haver-hi altres assumptes a tractar, la presidenta aixeca la sessió a les 20.15 h.

La secretària

Vist i plau
La presidenta del Consell